

оному Димосфенесови ровнии, и Сафанове и иные различнии любомудрцы. Найдовалися и докторове славнии, в греческом, славенском и латинском языках выцвѣчонии. Найдовалися и математикове и астрологове превыборнии, межи которыми он презацный математик, философ и астролог, Ян Лятос, который календар новый славне зганил и пером доводне през друк показал, же ест омылный”.

Публікації: Палинодія // Русская историческая библиотека / Изд. Археографической комиссией – 1878. – Т. 4 / Под. ред. П. А. Гильтебранта. – Памятники полемической литературы в Западной Руси. – Кн. 1. – Стовп. 313-1150; Палинодія Захарія Копистенського // Гарвардська бібліотека давнього українського письменства. Корпус текстів. – Т. 3. Лев Кревза. Оборона єдності церковної і Захарій Копистенський Палинодія; Хрестоматія давньої української літератури (до кінця XVIII ст.) / Упоряд. О. І. Білецький. – Київ, 1967. – С. 169-173; Lev Krevza's Obrona iedności cerkiewney and Zaharija Kopystens'kyj's Palinodia / With an Introduction by Omeljan Pritsak and Bohdan Struminsky. Harvard library of early Ukrainian literature. – Harvard, 1987. – P. 71-596 (в цій публікації є дефект – випущений 3-й арт. 2-го розділу 4-ої частини стосовно оцінки ОА і наявності тоді в Острозі корти вчених).

Література: Возняк М. С. Історія української літератури: У 2-х кн. – 2-ге вид., випр. – Львів, 1992. – Кн. 1. – С. 337-338, 495-509; Завитневич В. З. “Палинодія” Захарія Копыстенского и её место в истории западно-русской полемике XVI-XVII вв. – Варшава, 1883; Загайко П. К. Українські письменники-полемісти кінця XVI – початку XVII ст. в боротьбі проти Ватикану і унії. – Київ, 1957. – С. 80-85; Каганов І. Я. Українська книга кінця XVI-XVII століть: Нариси з історії книги. – Харків, 1959. – С. 55-56; Полек В. Т. Історія української літератури X-XVII століть. – Київ, 1994. – С. 88-90; Франко І. Увага про назву “Палинодія” // Записки Наукового товариства ім. Т. Шевченка. – 1903. – Т. 54. – Miscellanea. – С. 1-3.

Микола Ковальський

Парасхес-Кантакузен Никофор (* ? – † 1599, м. Мальборк, Польща)

Церковний діяч, учений-грецист. Навчався в Падуанському університеті, проповідував у Венеції при грецькій церкві св. Марка. Переїхавши до Константинополя, у 1592 р. став протосингелом патріарха, двічі призначався місцеблюстителем патріаршого престолу. Близько 1595 р. переїхав до Острога. Працював у ОА. Його характеризують як ректора “наук еллинских і грецких”. За свідченням “*Перестороги*”, в Острозі викладав “вільні науки”. Брав активну участь у Берестейському антиуніатському соборі 1596 року. Був звинувачений у шпигунстві на користь Туреччини, засуджений 1597 р. і засланий у Мальборкську фортецю, де й скінчилося його життя.

Література: Дзюба Е. Н. Просвещение на Украине и его роль в укреплении связей украинского народа с русским и белорусским. Вторая половина XVI – первая половина XVII в. – Київ, 1987. – С. 61, 121; Мицько І. З. Острозька слов'яно-греко-латинська академія (1576-1636). – Київ, 1990. – С. 106; Харлампович К. Западнорусские православные школы XVI и начала XVII века, отношение их к инославным, религиозное обучение в них и заслуги их в деле защиты православной веры и церкви. – Казань, 1898. – С. 268-269.

Петро Кралюк

